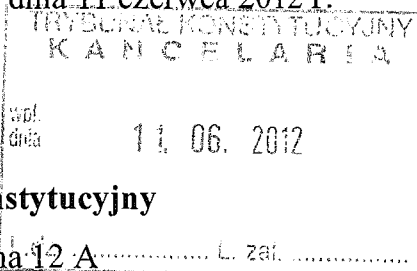




Klub Parlamentarny „Prawo i Sprawiedliwość”

Warszawa, dnia 11 czerwca 2012 r.



Trybunał Konstytucyjny

al. J. Ch. Szucha 12 A L. zał.

00-918 Warszawa

Wnioskodawca:

Posel Marek Opiola przedstawiciel grupy
poslow wnioskodawcow w sprawie o
sygnaturze akt U 3/12

Sygnatura akt: U 3/12

W odpowiedzi na pismo Przewodniczącego składu orzekającego Sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 maja 2012 roku, działając w imieniu grupy posłów wnioskodawców w sprawie wniosku o sygnaturze akt U 3/12, wyjaśniam co następuje.

W ocenie wnioskodawców stwierdzenie niezgodności:

1. § 1 ust. 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichońskiego - Ministra Spraw Wewnętrznych - w zakresie koordynacji służb specjalnych (Dz. U. Nr 254, poz. 1524; dalej: rozporządzenie) w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej przekazuje uprawnienia

Prezesa Rady Ministrów w zakresie nadzoru i koordynacji nad służbami specjalnymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych i podporządkowuje mu, nie podlegające jego nadzorowi na mocy odrębnych ustaw, centralne organy administracji rządowej tj. Szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego z

- art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy o RM (Dz. U. Nr 106, poz. 492 ze zm.; dalej ustawa o RM), art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 141 poz. 943 ze zm.; dalej: ustawa o działach administracji rządowej), art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 10, poz. 56 ze zm.; dalej: ustawa o urzędzie MON), art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. nr 104 poz. 709 ze zm.; dalej: ustawa o SKW i SWW), art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 ze zm.; dalej: ustawa o ABW i AW), art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. nr 104 poz. 708 ze zm.; dalej: ustawa o CBA)

uzasadnione jest brakiem istnienia podstawy prawnej do takiego działania. Zgodnie ze wskazanymi powyżej przepisami ustawy o RM, w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów, wyznaczającym zadania ministra resortowego, powinny zostać wskazane - oprócz zadań - również organy jemu podległe lub przez niego nadzorowane, a zgodnie art. 34 ust. 2 ustawy o RM, mogą być to tylko te organy, co do których stanowią tak przepisy ustawy. Jeśli zatem przepisy ustawy (ustaw) nie określają relacji między ministrem i danym organem jako relacji nadzoru (podległości), to w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów wyznaczającym zadania ministra również nie może to mieć miejsca. Wbrew omawianym regulacjom, w § 1 rozporządzenia będącego

przedmiotem wniosku, wprowadzono koordynację nadzoru działalności Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (dalej: ABW), Agencji Wywiadu (dalej: AW), Służby Kontrwywiadu Wojskowego (dalej: SKW), Służby Wywiadu Wojskowego (dalej: SWW) oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego (dalej: CBA), jako kompetencji ministra Jacka Cichockiego, oraz o nadzorze wykonywanym w imieniu i z upoważnienia Prezesa Rady ministrów przez ministra Jacka Cichockiego (ust. 2). W dalszej części § 1 ust. 2 rozporządzenia, wymienia się także konkretne postacie ustawowych kompetencji premiera (w zakresie nadzoru nad służbami specjalnymi), które Prezes Rady Ministrów ceduje na Ministra Spraw Wewnętrznych. Z jednej strony, w rozporządzeniu wymienia się te organy (służby specjalne), które na gruncie ustaw nie podlegają i nie są nadzorowane przez Ministra Spraw Wewnętrznych, a z drugiej, przekazuje się ministrowi kompetencje Prezesa Rady Ministrów, które na gruncie ustaw kompetencyjnych przynależą wyłącznie Prezesowi Rady Ministrów.

Zgodnie bowiem z:

- a.** art. 29 ust. 1 ustawy o działach administracji rządowej, dział sprawy wewnętrzne nie obejmuje jakichkolwiek spraw związanych z działalnością, bądź nadzorem nad służbami specjalnymi;
- b.** art. 29 ust. 4 ustawy o działach administracji rządowej zawiera kompletny ustawowy zbiór organów nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych (w tym wypadku pełniącego tę funkcję Jacka Cichockiego) i nie ma w nim ani Szefa ABW, Szefa AW, Szefa SKW, Szefa SWW, Szefa CBA, ani żadnego z kierowanych przez nich organów administracji rządowej;
- c.** art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a ustawy o działach administracji rządowej wyłączną kompetencją Prezesa Rady Ministrów jest sprawowanie nadzoru nad działalnością administracji rządowej nieobjętą zakresem działów administracji rządowej, wykonywaną przez ABW, AW i CBA. Dział spraw wewnętrzne - będący przedmiotem badania w niniejszej sprawie - nie zawiera żadnych uregulowań w tym zakresie;

- d. art. 36 ustawy o działach administracji rządowej w odrębnych przepisach mogą być zawarte wyłącznie te zadania i kompetencje ministra kierującego określonym działem, które dotyczą organów jemu podległych lub przez niego nadzorowanych.;
- e. art. 37 ustawy o działach administracji rządowej Minister kierujący określonym działem, w przedmiotowej sprawie - Minister Spraw Wewnętrznych, wykonuje określone w odrębnych przepisach zadania z dziedziny obronności i ochrony bezpieczeństwa Państwa, z wyjątkiem spraw, które na mocy odrębnych przepisów należą do innych organów administracji rządowej i państwowych jednostek organizacyjnych. Minister Spraw Wewnętrznych Jacek Cichocki nie mógł więc otrzymać jakiegokolwiek kompetencji wobec z zakresu działalności służb specjalnych (a więc obronności i ochrony bezpieczeństwa Państwa), które są zarezerwowane dla Prezesa Rady Ministrów w zakresie ABW, AW, CBA oraz dla Ministra Obrony Narodowej w zakresie SKW i SWW (vide poniżej).
- f. art. 5 ust. 1a ustawy o urzędzie MON Ministrowi Obrony Narodowej podlegają SKW i SWW na zasadach określonych w ustawie o SKW i SWW.
- g. art. 3 ust. 2 ustawy o SKW i SWW Szef SKW oraz Szef SWW podlegają Ministrowi Obrony Narodowej, z zastrzeżeniem określonych w ustawie uprawnień Prezesa Rady Ministrów lub Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, w przypadku jego powołania. Z obu przywołanych powyżej norm wynika bezspornie, że Ministrowi Spraw Wewnętrznych nie przysługują jakiegokolwiek kompetencje w zakresie nadzorowania i koordynowania działalności wojskowych służb specjalnych, a więc nie mogły one zostać - zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy o RM - przekazane Jackowi Cichockiemu.
- h. art. 3 ust. 2 ustawy o ABW i AW Szef ABW i Szef AW podlegają bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów.
- i. art. 5 ust. 2 ustawy o CBA, Szef CBA jest centralnym organem administracji rządowej nadzorowanym przez Prezesa Rady

Ministrów, działającym przy pomocy CBA, które jest urzędem administracji rządowej.

Z powyższych uregulowań - stanowiących dodatkowe uzasadnienie dla zasadności omawianego zarzutu niezgodności z art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy o RM - wynika bezspornie, iż Prezes Rady Ministrów nie mógł w drodze rozporządzenia wydanego w oparciu o tę normę przekazać Ministrowi Spraw Wewnętrznych Jackowi Cichoickiemu jakichkolwiek kompetencji w zakresie nadzoru i koordynacji nad służbami specjalnymi.

2. § 1 ust. 1 rozporządzenia w zakresie w jakim przekazuje bez delegacji ustawowej Ministrowi Spraw Wewnętrznych, członkowi Kolegium do Spraw Służb Specjalnych (dalej: Kolegium), uprawnienia i kompetencje Przewodniczącego tego gremium z

- art. 11, art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 3 lit. a, art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2, 7 i 8 ustawy o ABW i AW

uzasadnione jest brakiem podstawy prawnej do takiego działania. Zgodnie z art. 11 ustawy o ABW i AW kompetencje Kolegium do Spraw Służb Specjalnych dotyczą sfery koordynacji i nadzoru nad służbami specjalnymi, a więc pokrywają się z zakresem rozporządzenia będącego przedmiotem rozpatrywanego wniosku. Na mocy art. art. 12 ust. 2 pkt 1 oraz art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o ABW i AW, pracy Kolegium przewodniczy Prezes Rady Ministrów, który może w celu koordynacji działań w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa i obronności państwa wydawać wiążące wytyczne oraz żądać informacji i opinii m.in. od Szefów ABW, AW, CBA w odniesieniu do działalności tych służb oraz Ministra Obrony Narodowej w odniesieniu do działalności SKW i SWW. W opisanym stanie prawnym, Minister Spraw Wewnętrznych - który na mocy art. 12 ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy o ABW i AW - choć jest wyłącznie członkiem tego gremium, na mocy omawianego rozporządzenia otrzymuje przynajmniej równorzędne - do opisanych powyżej -kompetencje Przewodniczącego Kolegium tj. Prezesa Rady Ministrów w zakresie nadzoru i koordynacji służb specjalnych. Reasumując powyższe, skoro na mocy powyższych

przepisów rangi ustawy, działalność służb specjalnych koordynuje Prezes Rady Ministrów, to podległy mu - jako członek Rady Ministrów oraz jako członek Kolegium - Minister Spraw Wewnętrznych nie może na podstawie rozporządzenia przejąć wszystkich tych kompetencji. Wyłącznie art. 13 ust. 7 ustawy o ABW i AW mógłby stanowić podstawę dla Prezesa Rady Ministrów do upoważnienia ministra powołanego w celu koordynowania działalności służb specjalnych do żądania od szefów służb specjalnych - w celu zapewnienia wymaganego ich współdziałania - informacji związanych z planowaniem i wykonywaniem powierzonych zadań (żądanie przekazania informacji skierowane do Szefa SKW albo Szefa SWW wymaga równoczesnego powiadomienia Ministra ON). Minister Spraw Wewnętrznych nie został powołany na stanowisko w celu koordynacji służb specjalnych, jak również z art. 29 ust. 1 i 4 ustawy o działach administracji rządowej nie wynika, aby dział administracji, którym kieruje dawał podstawy do sformułowania tezy o możliwości uznania go „ministrem powołanym w celu koordynowania działalności służb specjalnych”. Powierzenie tych kompetencji w rozporządzeniu będącego przedmiotem niniejszego postępowania na mocy innych przepisów uznane musi być za sprzeczne nie tylko z art. 13 ust. 7 ustawy o ABW i AW, ale i ze wszystkimi wyżej powołanymi wzorcami kontroli.

Z tych samych względów za sprzeczny z § 1 ust. 1 rozporządzenia uznać należy art. 13 ust. 8 ustawy o ABW i AW w zakresie w jakim uprawnia Ministra Spraw Wewnętrznych Jacka Cichockiego do prowadzenia koordynacji, o której mowa w powyższym przepisie.

3. § 1 ust. 1 rozporządzenia w zakresie w jakim ministrowi odpowiedzialnemu wyłącznie za sprawy wewnętrzne, przekazuje w drodze rozporządzenia koordynację i nadzór nad działaniami Szefów AW i SWW (we wniosku w wyniku omyłki pisarskiej błędnie wskazano „SKW”) tj. służb które są właściwe w sprawach ochrony bezpieczeństwa zewnętrznego państwa z

- art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7, art. 33a ust. 2, art. 36 i

art. 37 o działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy o urzędzie MON, art. 2 i art. 3 ustawy ABW i AW oraz art. 2 i art. 3 ustawy o SKW i SWW

uzasadniony jest brakiem jakiegokolwiek podstawy prawnej do podejmowania przez Ministra Spraw Wewnętrznych decyzji w tej sprawie, jak również brak delegacji do podejmowania czynności dotyczących bezpieczeństwa zewnętrznego Państwa. Kierowany przez Jacka Cichockiego dział sprawy wewnętrzne - zgodnie z art. 29 ust. 1 i 4 ustawy o działach administracji - odpowiada wyłącznie za funkcjonowanie określonych struktur państwowych w granicach Państwa, podczas gdy rozporządzenie będące przedmiotem niniejszego postępowania dotyczy także koordynacji i nadzoru nad służbami wywiadowczymi AW i SWW. Zgodnie z art. 2 ustawy o ABW i AW, Agencja Wywiadu jest służbą właściwą w sprawach ochrony bezpieczeństwa zewnętrznego państwa, którą kieruje podległy - na mocy art. 33a ust. 1 pkt 7 i art. 33a ust. 2 ustawy o działach administracji - Prezesowi Rady Ministrów Szef AW (art. 3 ustawy o ABW i AW). Analogicznie, kierowana przez Szefa SWW, Służba Wywiadu Wojskowego jest - zgodnie z art. 2 ustawy o SKW i SWW - służbą specjalną, właściwą w sprawach ochrony przed zagrożeniami zewnętrznymi dla obronności Państwa, bezpieczeństwa i zdolności bojowej SZ RP oraz innych jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej. Na mocy art. art. 5 ust. 1a ustawy o urzędzie MON oraz art. 3 ustawy o SKW i SWW Szef SWW podlega Ministrowi Obrony Narodowej oraz Prezesowi Rady Ministrów. Zgodnie z art. 36 oraz art. 37 ustawy o działach administracji rządowej Minister Spraw Wewnętrznych Jacek Cichocki nie mógł więc otrzymać jakiegokolwiek kompetencji z zakresu działalności służb wywiadowczych AW i SWW, działających poza granicami kraju, bowiem są one zarezerwowane dla Prezesa Rady Ministrów w zakresie AW oraz Ministra Obrony Narodowej w zakresie SWW.

4. § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia w zakresie w jakim powierza Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a nie Ministrowi Koordynatorowi

Służb Specjalnych, uprawnienia do żądania od Szefów ABW, AW, SKW, SWW, CBA informacji związanych z planowaniem i wykonywaniem powierzonych zadań z

- art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy o urzędzie MON, art. 3 ust. 2 ustawy o SKW i SWW, art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 6 i 7 ustawy o ABW i AW

uzasadniony jest brakiem podstawy prawnej do takiego działania. Wynikające z art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 6 i 7 ustawy o ABW i AW - uprawnienie Prezesa Rady Ministrów w zakresie żądania od szefów służb specjalnych - w celu zapewnienia wymaganego ich współdziałania - informacji związanych z planowaniem i wykonywaniem powierzonych zadań (żądanie przekazania informacji skierowane do Szefa SKW albo Szefa SWW wymaga równoczesnego powiadomienia Ministra ON) może być przekazane wyłącznie ministrowi powołanemu w celu koordynowania działalności służb specjalnych, a więc nie takiemu, który kieruje określonym działem administracji rządowej, w tym wypadku z zakresu spraw wewnętrznych. Mając na uwadze szczegółowo już omówiony w powyższych punktach wzorzec kontroli oparty o art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy o urzędzie MON, art. 3 ust. 2 ustawy o SKW i SWW, uznać należy, że rozporządzenie będące przedmiotem niniejszego postępowania, a wydane na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy o RM, przekazując - w § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia - powyższe kompetencje Ministrowi Spraw Wewnętrznych Jackowi Cichockiemu musi być w tej części uznane za sprzeczne z przywołanymi na wstępie normami prawa.

5. § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia w zakresie w jakim powierza Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a nie Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych uprawnienia do zapewnienia współdziałania służb

specjalnych w celu realizacji ich ustawowych zadań oraz wykracza poza ustawową delegację w zakresie przekazania tych kompetencji z

- art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy o urzędzie MON, art. 3 ust. 2 ustawy o SKW i SWW, art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 8 ustawy o ABW i AW

uzasadniony jest - co do zasady - analogicznymi względami prawnymi i faktycznymi, a omówionymi już w przypadku poprzedniego zarzutu. Jediną różnicę stanowi tu zmienny substrat w/w wzorca tj. w tym przypadku art. 13 ust. 8 ustawy o ABW i AW, który stanowi, że w razie konieczności współpracy służb specjalnych w celu realizacji ustawowych zadań Prezes Rady Ministrów obowiązek koordynacji działań w tym zakresie powierza ministrowi powołanemu w celu koordynowania działalności służb specjalnych albo Szefowi jednej ze służb. Należy jednak podkreślić, że przepis ten nie tylko nie zezwala na ich powierzenie innemu ministrowi, niż ten powołany wyłącznie w celu koordynowania działalności służb specjalnych - bądź któremuś z szefów służb - ale stanowi, że takie rozwiązanie może być stosowane wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach tj. „w razie konieczności”, a więc nie może mieć charakteru stałego upoważnienia, jak ma to miejsce w przypadku przedmiotowego rozporządzenia.

6. § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej, powierza Ministrowi Spraw Wewnętrznych kompetencje Prezesa Rady Ministrów do wyrażania zgody na współdziałanie ABW, AW, CBA z właściwymi organami i służbami innych państw, w tym poprzez pominięcie w przedmiotowym upoważnieniu Szefów tych służb tj. centralnych organów administracji rządowej z

- art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 8 ustawy o ABW i AW, art. 2 ust. 2 i 2a ustawy o CBA

uzasadniony jest brakiem ustawowej delegacji dla Prezesa Rady Ministrów do przekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych swoich

kompetencji w zakresie wyrażania zgody na współdziałanie Szefów ABW, AW, CBA z właściwymi organami i służbami innych państw. Szefowie w/w służb mają obowiązek uzyskania takiej aprobaty zgodnie z art. 8 ustawy o ABW i AW oraz art. 2 ust. 2 i 2a ustawy o CBA.

Kolejny zarzut dotyczy przekazania Jackowi Cichoickiemu kompetencji do wyrażania zgody na wskazane w tych przepisach współdziałanie, ale dla samych służb, jako urzędów administracji rządowej, a nie ich Szefów, czyli centralnych organów administracji rządowej. Prezesa Rady Ministrów - zgodnie z omawianymi wzorcami kontroli - ma kompetencję do wyrażania przedmiotowej zgody Szefom ABW, AW i CBA.

7. § 1 ust. 2 pkt 5 lit. a rozporządzenia w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się z informacjami mogącymi mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i międzynarodowej pozycji Rzeczypospolitej Polskiej, a zgromadzonymi przez ABW, AW, SKW, SWW i upoważnia go do decydowania, który członek Rady Ministrów ma się z nimi zapoznać

- z art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 19 ust. 1 i 3 ustawy o SKW i SWW, art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o ABW i AW (traktowanymi jako jeden wspólny wzorzec kontroli stosowany w związku z art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy o RM)

uzasadniony jest brakiem ustawowej delegacji dla Prezesa Rady Ministrów do przekazania na stałe Ministrowi Spraw Wewnętrznych swoich kompetencji w zakresie zapoznawania się z najbardziej wrażliwymi dla zewnętrznego i wewnętrznego bezpieczeństwa Państwa informacjami. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o SKW i SWW oraz art. 18 ust. 1 ustawy o ABW i AW jedynymi uprawnionymi, ustawowymi i stałymi odbiorcami informacji mogących mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i międzynarodowej pozycji Rzeczypospolitej Polskiej są Prezydent RP i Prezes Rady Ministrów (w przypadku informacji przekazywanych przez SKW i SWW musi być dodatkowo powiadomiony Minister Obrony Narodowej). Zgodnie z ust.

3 obu przepisów, Minister Spraw Wewnętrznych może się zapoznać z tymi informacjami tylko w jednym szczególnym przypadku: kiedy informacje służb dotyczą spraw objętych jego działaniem i o ile Prezes Rady Ministrów tego nie zakáže. Nie ma podstawy prawnej, aby upoważnienie miało charakter stały,

8. § 1 ust. 2 pkt 5 lit. b rozporządzenia w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się z informacjami pełnomocnika do spraw kontroli przetwarzania przez CBA danych osobowych, o których mowa w tym przepisie

- z art. 33 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 22b ust. 7 (we wniosku w wyniku omyłki pisarskiej podano ust. 8) w związku z art. 10 ust. 1 ustawy o CBA

uzasadniony jest brakiem ustawowej delegacji dla Prezesa Rady Ministrów do przekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych swoich kompetencji w zakresie zapoznawania się z przekazywanymi mu - na podstawie art. 22b ust. 7 ustawy o CBA - informacjami pełnomocnika ds. nadzoru nad zgodnością przetwarzania przez CBA danych osobowych. Dodatkowym argumentem wzmacniającym stanowisko wnioskodawców w tej kwestii znajduje się w uzasadnieniu do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (druk sejmowy 3113 z 7 czerwca 2010 roku), w którym zaproponowano powyższe przepisy, uzasadniające je w następujący sposób:

„Nowa regulacja oznaczona jako art. 22b stanowi bezpośrednią realizację wyroku Trybunału Konstytucyjnego (wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 czerwca 2009 r., sygn. akt K 54/07 - przyp. wnioskodawcy), który uznał za niekonstytucyjne przepisy w zakresie, w jakim umożliwia zbieranie CBA danych wskazanych w art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz korzystanie z tego typu danych i informacji uzyskanych w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych - bez zagwarantowania instrumentów

kontroli sposobu przechowywania i weryfikacji danych oraz sposobu usuwania danych zbędnych dla wykonywania ustawowych zadań. [...] W sytuacji, w której pełnomocnik stwierdzi naruszenie przepisów, nie tylko będzie musiał podjąć wszelkie działania mające na celu wyjaśnienie przyczyn tego stanu, ale także zawiadomić o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów oraz Szefa CBA. Mechanizm ten umożliwi Szefowi CBA i Prezesowi Rady Ministrów realny nadzór nad przetwarzanymi danymi. [...] Pomimo dość uznaniowego w pewnej mierze charakteru kwalifikowania przez pełnomocnika nieprawidłowości, nie będzie to stanowiło jakiegось niebezpieczeństwa dla przestrzegania powszechnie obowiązujących przepisów. W projektowanym ust. 7 przewiduje się obowiązek przedstawiania do 31 marca sprawozdania, w którym wskazywana będzie informacja o stanie ochrony danych osobowych w CBA oraz wszystkich przypadkach naruszenia przepisów w tym zakresie.”

Z powyższego wynika zatem, że obowiązek zapoznawania właśnie Prezesa Rady Ministrów z informacjami przekazywanymi przez pełnomocnika, jest w pełni zasadny i celowy. Ma bowiem służyć kontroli prawidłowości przetwarzania w CBA danych wrażliwych przez jedyny organ, który posiada rzeczywiste kompetencje w przedmiocie zmiany, czy to Szefa CBA, czy to pełnomocnika.

9. § 1 ust. 2 pkt 5 lit. c rozporządzenia w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się z informacjami CBA, o których mowa w tym przepisie z

- art. 33 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 o działach administracji rządowej, art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o CBA

uzasadniony jest brakiem ustawowej delegacji dla Prezesa Rady Ministrów do przekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych swoich kompetencji w zakresie zapoznawania się z przekazywanymi mu informacjami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o CBA.

10. § 1 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się z informacjami pełnomocnika do spraw kontroli przetwarzania przez CBA danych osobowych, o których mowa w tym przepisie

- z art. 33 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 22b ust. 8 w związku z art. 10 ust. 1 ustawy o CBA

uzasadniony jest brakiem ustawowej delegacji dla Prezesa Rady Ministrów do przekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych swoich kompetencji w zakresie zapoznawania się z przekazywanymi mu - na podstawie art. 22b ust. 8 ustawy o CBA - informacjami pełnomocnika ds. nadzoru nad zgodnością przetwarzania przez CBA danych osobowych. Stanowisko to ugruntowuje także treść druku sejmowego nr 3113 zawarta w opisie zarzutu § 1 ust. 2 pkt 5 lit. b rozporządzenia.

11. § 1 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej powierza Ministrowi Spraw Wewnętrznych kompetencje Prezesa Rady Ministrów do wyrażania zgody na współdziałanie SKW i SWW z właściwymi organami i służbami innych państw, w tym poprzez pominięcie w przedmiotowym upoważnieniu Szefów tych służb tj. centralnych organów administracji rządowej

- z art. 33 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy o urzędzie MON, art. 9 ustawy o SKW i SWW

uzasadniony jest brakiem ustawowej delegacji dla Prezesa Rady Ministrów do przekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych swoich kompetencji w zakresie wyrażania zgody na współdziałanie Szefów SKW i SWW z właściwymi organami i służbami innych państw. Szefowie w/w służb mają obowiązek uzyskania takiej aprobaty zgodnie z art. 9 ustawy o SKW i SWW.

Kolejny zarzut dotyczy przekazania Jackowi Cichockiemu kompetencji do wyrażania zgody na wskazane w tych przepisach współdziałanie, ale dla samych służb jako urzędów administracji rządowej, a nie ich

Szefów, czyli centralnym organów administracji rządowej. Prezesa Rady Ministrów - zgodnie z omawianymi wzorcami kontroli - ma kompetencję do wyrażania przedmiotowej zgody Szefom SKW i SWW.

12. § 1 ust. 2 pkt 8 rozporządzenia w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się i analizy oświadczeń o swoim stanie majątkowym Szefa CBA i jego zastępców

- z art. 33 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 72 ust. 3 ustawy o CBA (w wyniku omyłki pisarskiej we wniosku wskazano art. 22b ust. 8)

uzasadniony jest brakiem ustawowej delegacji dla Prezesa Rady Ministrów do przekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych swoich kompetencji w zakresie zapoznawania się i analizy z przekazywanymi mu - na podstawie art. 72 ust. 3 ustawy o CBA - oświadczeń o swoim stanie majątkowym przez Szefa CBA i jego zastępców.

13. § 1 ust. 2 pkt 9 rozporządzenia w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do dokonywania uzgodnień, a których mowa w art. 36 ust. 3 ustawy o CBA

- z art. 33 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 36 ust. 3 ustawy o CBA

uzasadniony jest brakiem ustawowej delegacji dla Prezesa Rady Ministrów do przekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych swoich kompetencji w zakresie prowadzenia uzgodnień - odpowiednio z Marszałkiem Sejmu i Marszałkiem Senatu - w zakresie kontroli lub poszczególne jej czynności przeprowadzanych przez CBA w obiektach pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu. Dodatkowo stwierdzić należy, że intencja ustawodawcy w przypadku analizowanego przepisu jest aż nazbyt jasna. Gwarantem, iż wszystkie czynności będą przeprowadzane w zgodzie z prawem i poszanowaniem autonomii Sejmu i Senatu ma być zwierzchnik Szefa CBA - Prezes

Rady Ministrów, będący jednocześnie, po Marszałkach Sejmu i Senatu, czwartą osobą w państwie. W przypadku, gdyby funkcjonariusze CBA naruszyli plan kontroli uzgodniony pomiędzy tymi trzema konstytucyjnymi organami, Prezes Rady Ministrów musiałby się poddać do dymisji, a z nim cały jego gabinet. Groźba ta zostaje zminimalizowana w przypadku, gdy odpowiedzialność za ustalenie działań CBA w tym zakresie ponosi jeden z ministrów, i to któremu nawet nie podlega Szef CBA. Nie mniej ważną kwestią jest, iż na mocy art. 36 ust. 3 ustawy o CBA uzgodnienia prowadzone są przez organy usytuowane w Konstytucji RP obok siebie.

14. § 1 ust. 2 pkt 10 rozporządzenia w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej przekazuje Ministrowi Spraw Wewnętrznych uprawnienia do dokonywania czynności wynikających ze stosunku służbowego wobec Szefa ABW, AW, CBA

- z art. 33 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 34 ust. 2 ustawy o RM, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy o działach administracji rządowej, art. 3 ust. 2 i art. 50a ustawy o ABW i AW, art. 5 ust. 2 i art. 54a ustawy o CBA

uzasadniony jest brakiem ustawowej delegacji dla Prezesa Rady Ministrów do przekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych swoich kompetencji w zakresie dokonywania czynności wynikających ze stosunku służbowego wobec Szefa ABW, AW, CBA. Kompetencje te Prezes Rady Ministrów może przekazać wyłącznie ministrowi powołanemu w celu koordynowania działalności służb specjalnych, a więc nie takiemu, który kieruje określonym działem administracji rządowej, w tym wypadku z zakresu spraw wewnętrznych.

15. § 2 rozporządzenia w zakresie w jakim powierza obsługę Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie wskazanych w tym rozporządzeniu, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

- z art. 26 ustawy o RM

uzasadniony jest brakiem podstawy prawnej, aby Kancelaria Rady Ministrów obsługiwała Ministra Spraw Wewnętrznych w jakimkolwiek

zakresie. Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy o RM Kancelaria Prezesa Rady Ministrów zapewnia obsługę:

1. Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów;
2. wiceprezesów Rady Ministrów;
3. Kolegium do Spraw Służb Specjalnych;
4. Rady Legislacyjnej;
5. Szefa Służby Cywilnej

Na mocy ust. 2 Kancelaria może obsługiwać również pełnomocnika Rządu oraz wskazane przez Prezesa Rady Ministrów organy pomocnicze, komisje i komisje wspólne. Minister Spraw Wewnętrznych nie jest żadnym z tych organów, a więc jego działalność nie może być finansowana przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów.

W imieniu wnioskodawców, wnoszę o sprostowanie omyłek pisarskich wskazanych w niniejszym piśmie.

Mając powyższe na względzie, wnoszę o uwzględnienie wniosku.

Z poważaniem



Marek Opióła